

RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN

ARREST

**nr. 15.105 van 22 augustus 2008
in de zaak RvV X / IV**

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van haar X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, op 11 juni 2008 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 mei 2008.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 juli 2008 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 augustus 2008.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. VANDERHASSELT, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

- 1.1. X, die verklaart van Libanese nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het rijk binnengekomen op 22 augustus 2004 en heeft zich vluchteling verklaard op 23 augustus 2004.
2. Op 25 november 2004 nam de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken de beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten, omdat België niet verantwoordelijk is voor de behandeling van verzoeksters asielaanvraag die aan de Griekse autoriteiten toekomt.
3. Verzoekster keerde niet naar Griekenland terug en heeft zich op 31 januari 2006 een tweede keer vluchteling verklaard. Op 4 juni 2007 werd verzoeksters dossier overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend op 8 mei 2007.

4. Verzoekster werd op 12 oktober 2007 op het Commissariaat-generaal gehoord.
5. Op 26 mei 2008 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 27 mei 2008 aangetekend verzonden.

2. Ten gronde.

1. In een enig middel, afgeleid uit de schending van artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, voert verzoekster aan dat een tolk Arabisch werd aangewend tijdens het verhoor bij het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terwijl het een Nederlandstalige procedure betreft waarin luidens de wettekst zelf, het onderzoek in dezelfde taal als de procedure, nl. het Nederlands, dient te gebeuren. Verzoekster argumenteert dat het verhoor deel uitmaakt van de procedure voor het Commissariaat-generaal zodat een bijkomende tolk Frans-Nederlands of een tolk Arabisch-Nederlands diende aangewend te worden. Zij betoogt dat de concrete omstandigheden in het arrest nr. 118.504 van 22 april 2003 van de Raad van State, waarnaar de verwerende partij verwijst, niet gelijklopen met de feitelijke omstandigheden van verzoeksters procedure, omdat “tegenpartij niet betwist dat de tolk de Nederlandse taal niet machtig was”, “de tolk bijgevolg niet, zoals in het arrest van de Raad van State wordt geoorloofd, onrechtstreeks heeft vertaald naar de proceduretaal, doch enkel vertaald heeft naar het Frans waaropvolgend de persoon die het verhoor afnam (alhoewel hij daartoe niet de vereiste hoedanigheid heeft van professionele vertaler) de vertalingen van de tolk in zijn verslag van het Frans naar het Nederlands vertaalde”, “geen vertaling plaatsvond naar de proceduretaal” en “uit het administratief dossier evenals uit de beslissing van tegenpartij wel degelijk blijkt dat de tolk Franstalig was en de Nederlandse taal niet beheerste en zich bijgevolg in het Frans uitdrukte”. Verzoekster wijst erop dat het asielrelaas en het verhoor niet heeft kunnen plaatsvinden met inachtneming van de nuances die men zou aantreffen wanneer er een vertaling zou zijn uitgevoerd rechtstreeks naar de taal van diegene die het verhoor gedaan heeft en er veel zogenaamde tegenstrijdigheden hun oorsprong vinden in een fout betreffende de nuancering in het asielrelaas. Verzoekster besluit dat de procedure bijgevolg behept is met een substantiële onregelmatigheid die door de Raad niet kan worden hersteld zodat de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.
2. Blijkens de parlementaire voorbereiding van de wet van 10 juli 1996 tot wijziging van de Vreemdelingenwet had de wetgever met de invoeging van artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet onder meer tot doel duidelijkheid en rechtszekerheid te scheppen in de asielprocedure (Gedr.St., Kamer, 1995-1996, nr.364/1). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoekster om de bijstand van een tolk Arabisch heeft verzocht. Artikel 51/4, § 3, van de Vreemdelingenwet wijst de taal aan van de gehele asielprocedure, doch niet specifiek deze die de bevoegde overheid moet gebruiken in de omgang met de tolk of bij het notuleren, wanneer zoals in casu, de asielzoeker om de bijstand van een tolk heeft verzocht. Zo verzoekster erop wijst dat in de asielprocedure de nuances belangrijk zijn, stelt de Raad vast dat zij niet aantoonde dat haar verklaringen niet zouden zijn opgenomen in de taal van de procedure, dat de tolk of/en de betrokken ondervraagster de Franse taal niet of niet voldoende beheersten noch dat bepaalde onderdelen en welke onderdelen van haar verklaringen niet juist in het verhoorverslag zijn opgenomen. Uit het administratief dossier blijkt dat de door

verzoekster gekozen taal, met name het Nederlands, zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en in de bestreden beslissing wel degelijk werd gebruikt zodat verzoekster derhalve niet aannemelijk maakt dat de Commissaris-generaal met de bestreden beslissing artikel 51/4 van de Vreemdelingenwet heeft geschonden (R.v.St., arrest nr. 133.305 van 29 juni 2004; R.v.St., arrest nr.132.618 van 18 juni 2004).

3. De Raad stelt vast dat verzoekster noch in het verzoekschrift, noch ter zitting, waartoe uitdrukkelijk de mogelijkheid werd gegeven, enige poging heeft ondernomen om de motieven van bestreden beslissing, waarin gedetailleerd wordt uiteen gezet waarom verzoekster niet wordt erkend als vluchteling en waarom haar het subsidiair statuut niet wordt toegekend, te weerleggen of te ontkrachten. De bestreden beslissing wordt beaamd en in zijn geheel overgenomen.

Het middel wordt verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op 22 augustus 2008 door:

mevr. M.-C. GOETHALS, wnd. voorzitter,
 rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A. SMETS, toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. SMETS.

M.-C. GOETHALS.